

[Inge Fischer Møller.]

ninger vil jeg godt understrege, at den socialdemokratiske folketingsgruppe ser med meget stor sympati på SFs forslag. Der er nogle enkelte tekniske indvendinger. Dem har socialministeren peget på, så dem skal jeg ikke komme ind på her, ligesom jeg heller ikke vil komme ind på den tidsperiode, der er nævnt i SFs forslag, nemlig retten til 9 måneders barselorlov ved enhver fødsel eller adoption.

I socialdemokratiet er vi enige med SF i, at de regler, vi har nu for barselhvileordninger, ikke er tilstrækkelige. I vores interne drøftelser har vi også meget tit ligesom SF kigget på, hvilke ordninger man har i Sverige. I Sverige har forældre med erhvervsarbejde allerede nu ret til 7 måneders arbejdsfrihed efter et barns fødsel. Retten til orlov på denne måde kan frit fordeles mellem faderen og moderen til barnet. Der er yderligere forslag fremme om, at man skal kunne forlænge denne ordning, så den ikke kun omfatter 7 måneder; ordningen ønskes udvidet med yderligere 5 måneders orlov. Jeg skal ikke her komme ind på detaljerne i den svenske ordning, men blot understrege, at der ikke er tvivl om, at vi af svenskerne også på dette område kan lære en masse.

Det forslag, der er til behandling, er kun et forslag til folketingsbeslutning, der er ikke tale om et egentligt lovforslag, og som nævnt er jeg i princippet fuldstændig enig i de hovedtanker, der ligger i forslaget.

En af de ting, som jeg mener SF ikke har tænkt tilstrækkelig meget over, er den mulighed, det giver barnets fader for at deltage i barselorloven. Jeg mener, den nævnte periode for faderen er alt for kort. De samfundsmæssige fordele, SF peger på, vil jeg ikke kommentere her, men jeg vil i stedet for beskæftige mig med noget, som jeg synes er vigtigt, nemlig spørgsmålet, om det ikke er på tide, at vi lovgivningsmæssigt respekterer børnene. Ved at udvide barselorlovsordningen og ved at udvide den, så den også kommer til at gælde faderen til barnet, vil vi tvinge vort samfund til i højere grad at acceptere børnene som en del af samfundet. Det synes jeg er vigtigt, ligesom jeg også vil påpege, at arbejdsmarkedet jo på samme tid vil blive tvunget til at tage hensyn til, at vi også har børn i vort samfund.

Endelig giver tankerne i forslaget også mændene den mulighed, de har manglet, nemlig en

ret til at tage sig af deres børn, lære dem at kende, mens de er små. Ud fra en ligestillingsbetragtning synes jeg, det er godt og også nødvendigt.

Som jeg nævnte indledningsvis, har jeg ikke taget stilling til barselorlovsordningens længde, men tankerne bag forslaget synes jeg er gode. Imidlertid befinder jeg mig i den situation, at jeg faktisk er træt af at hugge en hæl og klippe en tå, når det drejer sig om vores børne- og familiepolitik. Socialministeren har nævnt, at der er nedsat et koordineringsudvalg med repræsentanter for ligestillingsrådet og børnekommissionen. De skal se på, hvordan en kommende barselhvileordning skal se ud. Jeg håber, det udvalg vil arbejde hurtigt, så vi kan få et andet grundlag at drøfte de tanker på, der ligger i SFs forslag.

Til slut skal jeg understrege, at nogle af de tanker, som står i SFs forslag, er identiske med et forslag, som socialdemokratiet fremsatte i juni 1971.

Erlendsson (FP):

Det er jo ikke første gang, vi observerer, at der ikke er mange i salen en fredag eftermiddag til en førstebehandling, men når socialministeren finder anledning til at bemærke, at der ikke er særlig mange mænd her i dag, så kunne det måske have den særlige begrundelse, at mændene ikke er så interesserede i en ændring af kønsrollemønsteret, som nogle kvinder åbenbart er.

Om selve forslaget må det umiddelbart forstås, at det ikke er et led i de omkostningsdæmpende foranstaltninger, som regeringen, hvis man skal tro økonomiministerens udtalelser i gårsdagens tv-udsendelse, arbejder så ihærdigt med til landets gavn. Det siges temmelig klart i bemærkningerne til lovforslaget, selv om der også nævnes besparelser, som dog nok er af noget tvivlsom karakter.

Nej, dette forslag sigter langt højere. Det vil have afgørende virkning på kønsrollemønsteret, det vil skabe større ligestilling mellem de to køn, siger forslagsstillerne. Tiderne skifter. Det, der engang var sandhed og råbte fra murene, er nu gammelt og ubrugeligt og forkasteligt. Hvor længe er det mon siden, at fru Ebba Strange, hr. Ole Henriksen og hr. Gert Petersen har løftet deres hoveder så meget, at de har læst, hvad der står over den dør, der fører ind til det rum, hvor tidligere ombudsmand, nu af-